

editorial

Una tardor calenta

Tot indica que tindrem una tardor calenta, i el causant en aquest cas no serà una onada de calor o el canvi climàtic. El motiu ja fa mesos que es deixa veure als carrers i als centres de treball, i és, principalment, l'obsessió per part de les patronals de continuar augmentant els seus beneficis a costa de les condicions de treball de les seves plantilles. El sindicat fa mesos que reclama un pacte de rendes, que no és només un acord en matèria salarial. El pacte de rendes ha de servir per limitar els beneficis empresarials i els preus, i ha de contenir un acord en matèria fiscal per fer que les empreses paguin més mitjançant l'impost de societats, on hi ha un gran marge i una gran diferència respecte dels països de la UE.

Els salaris han de pujar i han de garantir que les persones treballadores no paguem també aquesta crisi com les anteriors. Des de la responsabilitat que sempre hem mostrat a les taules del diàleg social, reclamem que els salaris s'incrementin de manera moderada tenint en compte l'IPC. Què vol dir això?

Els salaris haurien de pujar aquest any al voltant d'un 3,5 %; el 2023, un 2,5 %, i el 2024, un 2 %, i s'han de recollir clàusules de garantia per no perdre poder adquisitiu a fi de corregir el diferencial entre la pujada establerta i l'IPC al final de cada període.

I aquí és on la patronal ens mostra la seva pitjor cara. Durant la pandèmia va arribar a acords en el diàleg social perquè els suposava rebre diners públics per salvar els seus comptes de resultats, per estalviar-se els costos laborals, finançats amb diners públics, que vam pagar entre totes i tots. Ara miren cap a un altre costat. Ara bloquegen els convenis col·lectius per no assumir les pujades de salaris que hem de rebre la classe treballadora. El Govern de l'Estat ha pres mesures que van en la bona direcció, però que fan curt. Cal ser més atrevit i corregir una vegada per sempre la política fiscal per fer que paguin més els que més tenen. Ara és el moment d'actuar per protegir les persones treballadores, la majoria social. Els impostos han de servir per mantenir els serveis públics i per dotar de recursos suficients l'Estat a fi de poder garantir les ajudes a les persones que més ho necessiten. El mantra de reduir impostos només beneficia els que més tenen perquè ells poden pagar escoles privades, mútues privades, transport privat i tot el que els calgui, però la classe treballadora, no. Això es garanteix amb més impostos, que serveixen per mantenir la qualitat dels serveis públics, que redueixen les desigualtats socials.

La tardor serà calenta i la temperatura anirà pujant a cada centre de treball, a cada taula de negociació d'un conveni col·lectiu i, per descomptat, als carrers. Si no s'apugen els salaris, hi haurà conflicte. Si no s'incrementen els salaris, perdrem capacitat de consum intern, la nostra economia deixarà de créixer i les persones treballadores viurem ofegades, mentre que les grans empreses augmenten els seus beneficis a costa del nostre sacrifici. Per tant, companys i companyes, descanseu i gaudiu de les merescudes vacances i agafeu forces perquè, una vegada més, haurem de lluitar per defensar els nostres drets.

Salut i força! ■

Iván Ramos Verdegay
Secretari general de la Unió Intercomarcal de CCOO
del Vallès Occidental - Catalunya Central

WEB

www.ccoo.cat/vocc_catc

CCOO A LES XARXES

Ratificació del Conveni 189 DE L'OIT

Saps què vol dir i què implica la ratificació del Conveni 189 de l'Organització Internacional del Treball ?

L'Organització Internacional del Treball (OIT) s'encarrega de desenvolupar i supervisar l'ús de les normes internacionals del treball que es converteixen en convencions i en recomanacions. Aquestes normes cobreixen tots els aspectes del món del treball i estableixen principis bàsics i drets amb el fi de garantir un treball digne per a tota la ciutadania.

Aquesta ratificació equipara els drets laborals i de protecció social sobretot a les treballadores de la llar i de les cures amb la resta de les persones treballadores d'altres àmbits laborals.

El treball de la llar i de les cures és un sector altament feminitzat, amb una contractació precaritzada, i la ratificació suposa posar fi a la discriminació laboral que durant molts anys han patit moltíssimes dones. S'equiparen en tres eixos fonamentals:

1. **Deixaran de formar part d'un sistema especial dins del règim general de la Seguretat Social.**
2. **S'elimina l'acomiadament per desistiment, amb el qual es podia fer fora les treballadores sense al·legar cap causa de motivació amb la indemnització més baixa possible.**
3. **A partir d'aquest moment, també tindran dret a l'atur.**

D'aquí la importància i el compromís de seguir treballant per avançar en els drets de les dones i dels sectors més afeblits del nostre sistema laboral. ■

Isabel Zapata Álvarez
Secretaria de Dones i Salut de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central

1 DE MAIG

Tornem als carrers per reclamar la solució!

Un any més, Terrassa va sortir als carrers per celebrar el Primer de Maig. Un cop superades les restriccions sanitàries necessàries per a la contenció de la COVID-19, la manifestació convocada per CCOO del Vallès Occidental – Catalunya Central, amb el suport de diferents entitats socials i partits polítics d'esquerra, va aplegar prop de 600 persones pels carrers de la ciutat amb el lema "La solució: contenir preus, apujar salaris, posar fi a les desigualtats".

Un cop llegit el manifest, Iván Ramos, secretari general de CCOO del Vallès Occidental – Catalunya Central, va situar en la seva intervenció les principals reivindicacions d'aquest Primer de Maig entorn de la qualitat de l'ocupació i de la necessitat de contenir preus i de desenvolupar una negociació col·lectiva que freni la dinàmica de pèrdua de poder adquisitiu dels salaris, per evitar que es generi un polvorí social i que es posi en risc la recuperació econòmica.

Un cop acabats els parlaments, vam celebrar un vermut de germanor amb què vam inaugurar un espai de trobada per als afiliats i afiliades de CCOO que té la voluntat de perdurar en el temps. Així, vam convertir el Primer de Maig en una jornada no només de reivindicació, sinó també de celebració i reconeixement a la militància de les persones de CCOO. ■

Tània Pérez Díaz
Membre de l'Executiva de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central

Fins el 15 de setembre Campanya de recollida de material escolar de la XAS 2022

La Xarxa d'Acció Solidària (XAS) de CCOO activa, des del 20 de juny fins al 15 de setembre, una nova campanya de recollida de material escolar sota el lema "S'ha de garantir a totes les nenes i a tots els nens l'oportunitat de desenvolupar els seus estudis en dignitat i igualtat".

La campanya d'aquest any és la desena que fa la XAS i coincideix amb una situació molt complicada, ja que està marcada pel pes de la inflació i per la lenta sortida de la crisi del coronavirus.

La campanya es fa en col·laboració amb la Federació d'Educació de CCOO, i el material es

distribuirà a les escoles públiques en barris i en municipis amb un alt risc d'exclusió social, sempre amb el criteri de socialització del material. Es poden aportar els diversos materials als locals del sindicat de cada territori, i per fer-ho possible hem comptat amb la solidaritat de les persones afiliades i dels delegats i delegades de CCOO als centres de treball.

Com cada any, durant la campanya, els locals de CCOO i les representacions sindicals de CCOO a les empreses són la referència per organitzar i per rebre tot tipus de material escolar nou, utilitzable i necessari per a les escoles en barris i en municipis amb un alt nivell de risc d'exclusió social.

La llista de material per recollir és: llapis, gomes, bolígrafs, motxilles, ceres de colors, maquinetes, retoladors, estoigs, cinta adhesiva, quaderns, folis, llibretes i altre material fungible. ■

Paqui Algarra
Responsable de Comunicació de CCOO del
Vallès Occidental - Catalunya Central

#CulturaÉsTreball

CCOO

BO D'AJUT
ccoo.cat/festa

8OCT | 17H-23H

FESTA DEL 2022

TREBALL

DIGNE!

Pl. de la Cultura
L'Hospitalet del Llobregat

Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa

Enric Cama i Colomés: el nostre capital

És molt difícil parlar de l'Enric sense que ens envaeixi l'emoció. Emocions i sensacions com l'orgull, l'amor, el respecte o l'admiració van indivisiblement lligades quan parlem d'aquest professor, sindicalista i antifranquista.

L'Enric va néixer a Barcelona l'any 1947 en una llar on el seny, la solidaritat, la justícia social i el compromís eren les praxis familiars. Uns valors que l'acompanyaran en tots els escenaris de la seva vida.

L'Enric adolescent no va tenir cap problema, als catorze anys, va deixar els estudis i va posar-se a treballar. Des de netejar o omplir els càntrics d'aigua fins a carregar camions, totes les feines eren benvingudes, ja que servien per ajudar l'economia familiar. Dos anys després entra a treballar a l'Aiscondel, del sector de la química. És en aquesta empresa on l'Enric s'adona que la defensa dels drets laborals requereix l'organització i la unitat. Els seus valors i la seva empena l'apropen a CCOO, el seu sindicat, al qual porta quaranta anys afiliat.

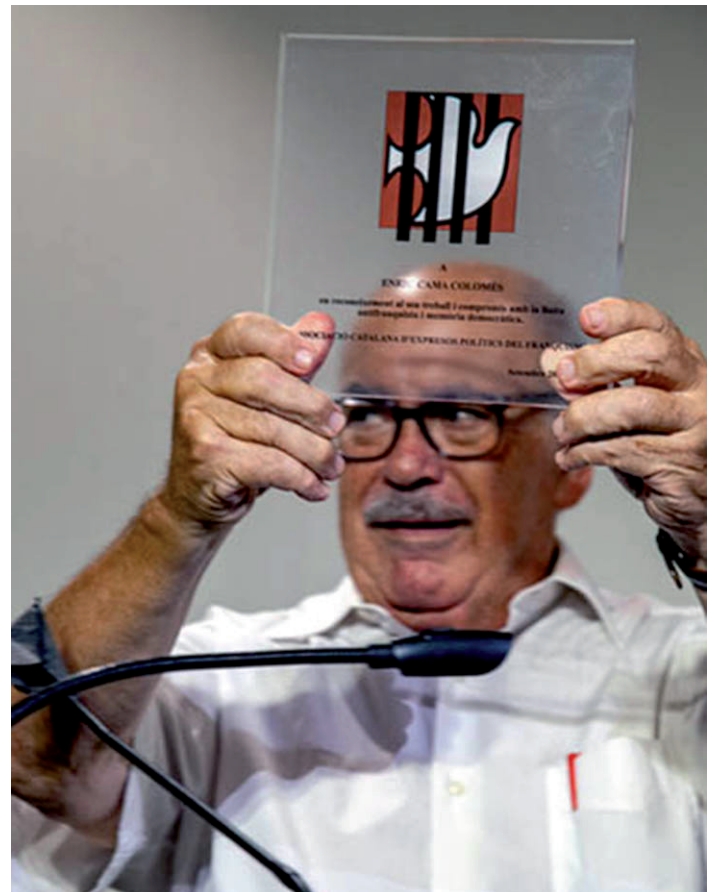
Detingut a les portes de l'empresa, ni els violents interrogatoris que va patir a la comissaria de Via Laietana ni la presó van fer trontollar els seus valors ni el seu compromís.

Aquest defensor dels drets humans laborals, orgullós de la seva classe, la classe obrera, sap que la lluita sindical és una lluita sociopolítica, que cal ser a tots els fronts per defensar el dret al treball i els drets del treball, la justícia social, les llibertats i la democràcia. En aquest sentit, és al seu PSUC on acaba desenvolupant diferents responsabilitats polítiques.

Intel·ligent i intel·lectualment inquiet, treballa de dia i estudia de nit per poder accedir a la universitat i desenvolupar una de les seves passions: ser mestre i, a més, d'història. I serà durant tota la seva carrera el MESTRE amb majúscules, tant per al seu alumnat com per als seus companys i companyes.

Lluitador incansable contra l'eterna i intencionada manipulació de la història, aquest escriptor i cronista també forma part de l'Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme i, a més, és un dels impulsors de l'Espai de Memòria i Valors Democràtics de Terrassa. I és que en Cama sap i practica aquella màxima que diu "qui perd els orígens per la identitat". També té plena consciència i defensa que la veritat, la justícia, la reparació i la no repetició són el camí per viure en un món en pau, just, equitatiu i realment democràtic.

Per tot això i per molt més, no és anodí que el passat 31 de maig rebés la Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa. Ni és gratuït que aquell dia centenars de persones ens trobéssim a les dependències municipals, entre elles cinc secretàries generals de CCOO de Catalunya i el Vallès Occidental, per donar-li les gràcies i sumar-nos al reconeixement que es mereixen aquells que fan del compromís, la lluita i la coherència un vehicle de transformació social.

A l'Enric també li hem d'agrair les seves publicacions. Perquè, entre altres llibres i articles publicats, ha col·laborat en les biografies de persones que també són un referent per a CCOO. No podem deixar de recomanar-vos la d'Apolo Giménez o la de Francisca Redondo, així com el seu darrer llibre, Una esperança permanent.

I tota aquesta frenètica activitat de publicacions, conferències i militància també la va combinar durant un temps amb els escenaris. Amb el grup de teatre dels Amics de les Arts de Terrassa ha mogut tarimes i ha fet de bisbe irreverent, de revolucionari i, fins i tot, de gàngster.

Com que sabem que per poder fer tot això i, a més, exercir de pare, al costat i al davant de l'Enric hi ha una gran dona, no volem deixar d'agrair-li a la seva companya de viatge, la Tessa Julià, el fet d'haver estat sempre al seu costat.

Enric, ets el company, el sindicalista, el polític i l'amic afable, inquiet, buscador de consensos, divertit, facilitador, íntegre i molt, però molt, necessari.

Gràcies, estimat, ets el nostre capital! ■

Maribel Ayné Domingo
Secretària d'Internacional i Cooperació de
CCOO de Catalunya

CATALUNYA CENTRAL

Assemblea de delegats i delegades a Manresa, amb la presència de Javier Pacheco

El passat 26 d'abril vaig tenir la sort de presentar l'assemblea unitària de CCOO i UGT, prèvia a una data de reivindicació tan important per a la classe treballadora com és la del Primer de Maig. Feia molt de temps que a Manresa no comptàvem amb la presència del nostre secretari general, Javier Pacheco, i va ser un orgull que em diguessin de participar-hi.

Feia goig veure tanta gent en un acte tan important davant del moment en el qual ens trobem, just després de l'aprovació de la reforma laboral, amb l'indubtable guany de drets per a la classe treballadora que ha significat i en un moment en què s'ha recuperat l'ocupació a nivells d'abans de la pandèmia.

Fa més de quinze anys que soc afiliada a CCOO i delegada sindical de la meua empresa, McBride, i durant tot aquest temps les he vistes de tots colors: vagues i manifestacions que omplien els carrers de Manresa. Durant aquests dos anys, a causa de la COVID, tot ha quedat com adormit, però aquest passat 26 d'abril vam tornar a omplir una sala en la qual el vermell de les mascaretes de tots els delegats i delegades de CCOO adornava el 80 % de la sala d'actes de la Fundació Universitària del Bages de Manresa; va ser impressionant! Es tornava a respirar orgull de pertinença, un orgull de ser de CCOO de Catalunya. ■

Chari Moreno Gómez

Delegada Sindical de l'empresa McBride

CCOO signa un pla estratègic d'envelliment per a la ciutat de Manresa

CCOO pacta una iniciativa amb l'Ajuntament de Manresa, a cinc anys vista, que preveu una quarantena d'actuacions. Es prioritza la inclusió social, promou que la gent gran visqui a casa, la qualitat dels serveis i més places públiques a les residències.

Aquest pla elaborat per CCOO i altres entitats del sector amb l'ajuntament va ser aprovat pel ple municipal de l'Ajuntament de Manresa, el passat 17 de març.

Manresa és una de les ciutats més envellides i més sobreenvellides de Catalunya. Les persones més grans de 65 anys suposen un 20 % de la població. I el sobreenvelliment, que és la franja de persones més grans de 85 anys, representa dins de la franja dels més grans de 65 anys el 19,9 %. Aquest pla és un compromís que l'ajuntament va adquirir el 2017 arran d'una iniciativa de CCOO. Malauradament la pandèmia ha endarrerit tot el procés.

Inclou una quarantena d'accions que s'han pactat a partir d'una diagnosi de la situació de la gent gran de Manresa que no tan sols té en compte els serveis assistencials que se'ls presta, sinó també les necessitats d'aquelles persones grans que s'han adreçat als serveis socials perquè necessiten ajuda. El 2020 un 22 % de les persones ateses

als serveis socials tenien més de 65 anys.

Els quatre eixos d'aquest pla estratègic pioner a Catalunya, els podem resumir de la manera següent:

- **Que les persones grans no se sentin soles.** Donar impuls a la inclusió social comunitària de la gent gran, crear una finestra única d'atenció a les persones grans, fer programes específics amb les associacions de veïns i entitats de la ciutat per detectar situacions d'aïllament social, impulsar el voluntariat social per donar suport a les persones grans que estiguin soles, fer campanyes de sensibilització i de formació específica...
- **Que puguin viure la major part de temps possible a casa seva.** Incrementar el servei d'atenció domiciliària, el servei d'àpats a domicili, el programa d'arranjament d'habitatges i els habitatges tutelats, adquirir parc immobiliari destinat a la tercera edat...
- **Que els serveis de què puguin gaudir siguin de qualitat.** Establir sistemes de revisió de la qualitat i la satisfacció de les persones ateses pels serveis, col·laborar en la millora de la capacitat

professional i de les condicions laborals de les treballadores i treballadors dels serveis d'atenció domiciliària, crear un observatori de l'envelliment...

- **Que hi hagi més places públiques a les residències geriàtriques.** Cedir terrenys a la Generalitat per edificar una residència 100 % pública, treballar per incrementar els concerts, programa Respir, fer un seguiment actualitzat i actiu de les llistes d'espera de les residències de Manresa...

Ivan Ramos, secretari general de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central, demana el suport polític de tothom per tirar endavant aquest pla, que suposa un salt endavant en les polítiques públiques d'atenció a la gent gran i del qual les parts signants faran un seguiment i un control. Destaca també la importància del pacte en la formació i en les millores laborals que ha de portar als professionals del sector i que es tracta d'un repte de ciutat. ■

Enric Quílez Puig

Cordinador de Relacions Institucionals de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central